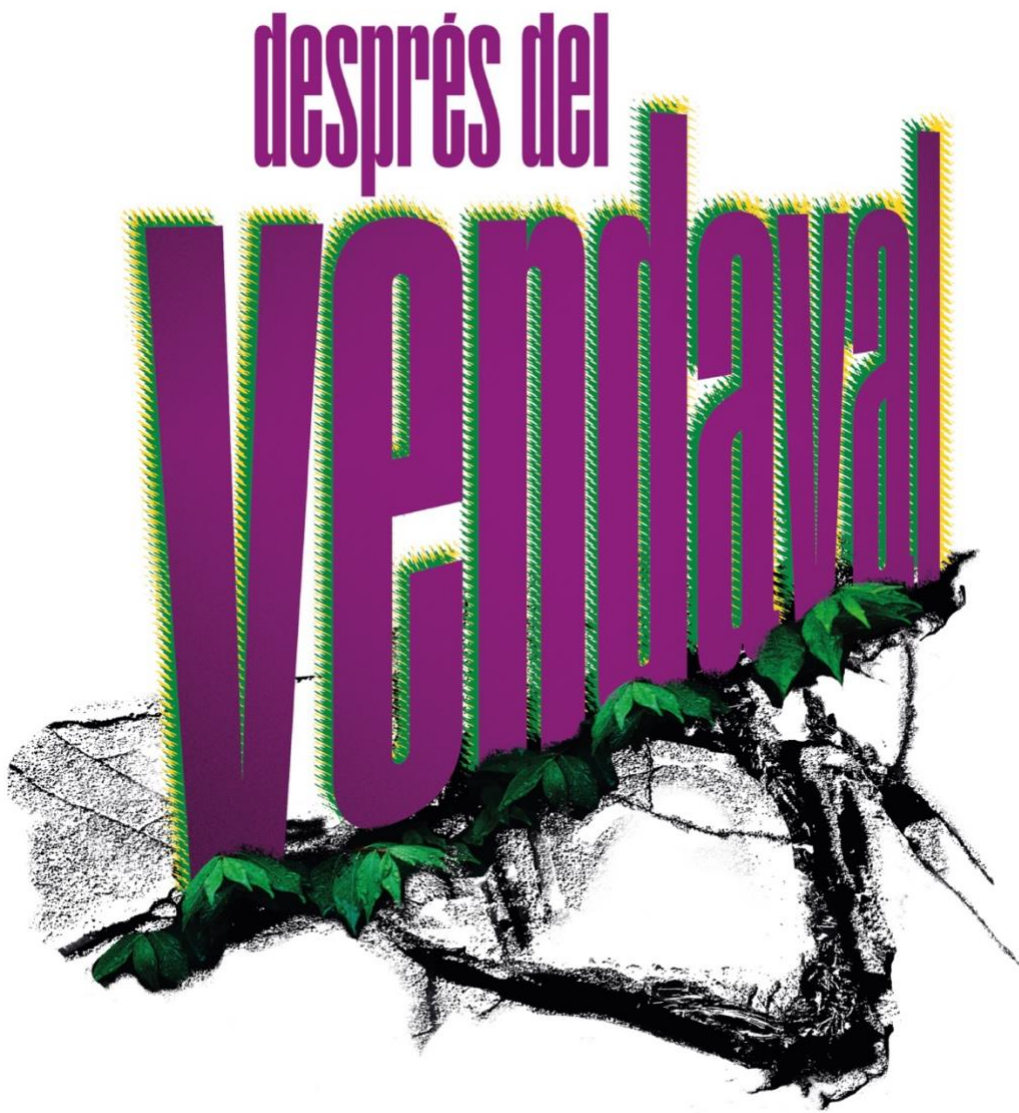

Dossier de premsa

Després del vendaval

Rehabilitar les esquerdes des de l'acció col·lectiva

2.10.2024 – 12.01.2025

Índex

Presentació pàg. 3

Fitxa de l'exposició pàg. 5

Text curatorial pàg. 6

Col·lectius i obres pàg. 8

Genealogia i fanzinoteca pàg. 18

Espai sub rosa pàg. 21

Activitats pàg. 20

Altres activitats pàg. 21

Crèdits pàg. 22

Nota de premsa pàg. 26

Contacte de premsa pàg. 28

Presentació

L'art comunitari o socialment compromès, aquell que involucra a comunitats preexistents en els seus processos, està adquirint un interès creixent per part de les institucions que exhibim art contemporani, dels centres expositius, els museus, les galeries i les biennals. Però l'exhibició d'aquest tipus d'art va sempre acompanyat d'una certa problemàtica.

El que presentem a les sales expositives, és obra o document? Insistim que el públic llegeixi aquest tipus de propostes expositives com a documents derivats del que realment importa: el procés ocorregut fora de la institució és el que dona sentit al resultat que hi mostrem dins. Però alhora, cap institució pot evitar que aquest resultat actuï també com a obra en si: un objecte a través del qual es relacionarà amb els seus públics, i un objecte pel qual adquirirà un major valor simbòlic davant els agents polítics i econòmics amb qui es relaciona.

Enfront d'aquesta contradicció i tot el que implica, enfront de l'ombra d'instrumentalització o extractivisme de les comunitats existents que qualsevol institució que emprengui el repte de treballar amb elles ha de témer, algunes preguntes es tornen urgents. ¿Quins són els objectius de les accions artístiques que activen aquestes comunitats? ¿I els de les institucions que les exposem? ¿Quines repercussions provoca l'acció d'exposar a les comunitats que són exposades? Intentar aprofundir o fins i tot respondre a aquestes preguntes no només implica preguntar-se sobre els formats expositius, sobre què exposem i què no, sobre per què exposem i en quins termes ho fem. Implica també, i molt especialment, reformular les estructures institucionals, detectar-ne les escletxes per reconstruir pràctiques tan fonamentals com les formes d'implicació entre la institució i les col·lectivitats amb les quals treballa, sobre els gestos d'opacitat i transparència, sobre les metodologies i les dinàmiques de treball.

Compromès amb aquest tipus de qüestions, especialment en un moment en què l'arribada a Barcelona d'una estructura internacional com Manifesta torna més visibles aquestes preguntes urgents, el Santa Mònica va traslladar a les curadores Tere Badia, Irati Irulegi i Montserrat Moliner la voluntat de presentar una exposició que abordés aquesta problemàtica. I, a partir de la metodologia ja habitual al centre, l'acció hauria de contemplar des del principi la participació de diversos col·lectius que, a mig camí entre l'acció artística i la lluita política, s'involucreassin en certes funcions curatorials com els modes de treballar, els modes de narrar i les dimensions econòmiques de l'exposició.

Més enllà dels magnífics resultats exposats al centre de Després del vendaval, més enllà del que és visible i llegible per si mateix, hi ha tres característiques del procés de construcció de l'exposició que cal destacar aquí, precisament perquè obren un camí cap a noves formes de relació entre la institució i l'acció col·lectiva. La primera és que el procés de creació s'ha donat, al llarg de gairebé un any, de forma col·lectiva i consensuada. A través d'una sèrie de reunions conjuntes que els mateixos col·lectius van acordar entre ells i amb les curadores, el procés de treball s'ha produït en un espai i temps distès, creuat per les cures i l'escolta mútua, on tots els agents implicats han pogut participar en la presa de decisions sobre aspectes tan importants com les metodologies de treball, els modes d'exposició i la repartició de partides econòmiques.

La segona és que, per decisió dels mateixos col·lectius conjuntament amb les curadores i el Santa Mònica, s'ha optat per no iniciar noves línies de treball en el marc d'aquesta exposició, sinó buscar les formes en què el treball ja elaborat i consolidat adoptaria formes específiques per a mostrar-se en un lloc com el Santa Mònica. L'objectiu d'aquesta decisió, entre altres, respon a la voluntat de no iniciar processos que posteriorment no puguin ser econòmicament sostinguts. Al contrari, s'ha optat per reforçar, tant a nivell material com de visibilitat, el treball d'arrelament social que aquests col·lectius porten anys desenvolupant.

Finalment, tot el procés de treball ha implicat un gest de reconeixement constant de la problemàtica apuntada més amunt entre l'acció comunitària i la institucional, evitant invisibilitzar-la i posant-la constantment damunt la taula com a tema de diàleg. Els mesos de treball s'han recolzat en la convicció que mirant de cara aquesta problemàtica, parlar-ne a mesura que es va reforçant la relació, és la manera de contribuir a apropar les pràctiques de la institució amb les de les comunitats amb les quals treballa.

Enric Puig Punyet
Director del Santa Mònica

Després del vendaval

Rehabilitar les esquerdes des de l'acció col·lectiva

2 d'octubre de 2024 – 12 de gener de 2025

Col·lectius / Obra exposada:

Agitació Diska / *Junk Journey*

DU-DA / *Tu cuerpo, la ofrenda. De la planta, la fiesta*

La Creatura / *Oficina (de Reparación) de los Sueños Desistidos*

LAC - Laboratori d'Art Comunitari / *Identitats (perdudes - retrobades) / Fanny Dolls /*

Així som; fortes i unides / Prison Tour / Cuerpo visto / Vivo en un jardín de flores

Sindillar / *La ventana in/cómoda; Tránsitos entre la hostilidad y la hospitalidad*

Sitesize / *Besòs mirall interior*

TiritiTrans Trans Trans / *Métete en la cama con una puta*

Amb la col·laboració d'Iconoclasistas i La Fanzinoteca

Taula curatorial:

Tere Badia

Irati Irulegi (Idensitat)

Montserrat Moliner

Disseny expositiu:

La embajada tropical. Estrella Benito i Samantha Fung

Il·lustracions cartell i espai expositiu:

Lourdes Soto

Creació sonora:

Damien Bazin

Disseny d'il·luminació:

Maria José Domínguez - Intervento

Una producció del Santa Mònica

Informació de visita:

Entrada gratuïta. De dimarts a diumenge i festius: 11:00 – 20:30 h.

Text curatorial

Després del vendaval reuneix set col·lectivis que travessen, amb les seves pràctiques polítiques i poètiques, zones invisibilitzades on s'exerceixen violències sistèmiques i es menyspreen drets. És des d'aquesta invisibilitat des d'on les veus de les col·lectivis troben la manera de subvertir els límits de la norma, ocupar els espais liminars i ampliar les esquerdes institucionals.

Estem perplexes davant del deliri de la normalitat en què habitem. Privilegis, exclusions i hegemonies refermen institucions polítiques, socials, culturals i econòmiques, i ensordeixen lluites. Com es pot revertir la sordina de les parets dels museus perquè l'acció col·lectiva travessi els seus murs i fonaments? Dit d'una altra manera: quan totes aquestes veus parlen des d'allà, tremolen els jardins[1] dels quals ens parlen els drets? "Cap persona és il·legal", "Cases sense gent, gent sense cases" "Et canses de sentir-ho? Nosaltres de viure-ho", "Des del riu fins al mar", "El vostre odi no cap als nostres carrers"... Aquestes consignes recorren els carrers com els vendavals els prats i, de vegades, s'infilten en els museus.

Entrem a la institució en tromba per perforar aquest espai, per acostar la protesta i descarnar fragilitats. Vam irrompre a la institució explorant els seus límits semiòtics, fins i tot assumint un cert grau de domesticació. En aquest territori, entre la calma i el caos, és on volem parlar sobre els conflictes i les negociacions entre les diverses formes i pràctiques de la cultura i de la política, una tensió en què es troben diverses maneres d'entendre el món i d'habitar-lo.

En un exercici d'imaginació-acció comuna i col·lectiva, la intervenció en l'espai institucional d'aquestis col·lectivis es cola per les esquerdes que obren les narratives, cada cop més presents, sobre el dret a la participació, l'expressió i la creació a la cultura. Escletxes que, declarades des de la política[2], encara s'han de desplegar en l'àmbit polític i instrumental. Les incursions col·lectives d'aquest projecte van en aquesta direcció: ens interpel·len sobre qui representa aquests drets i qui en queda fora, quins drets culturals i socials es defensen i quins no i, també, ens interroguen sobre la capacitat que les formes institucionals tenen de contenir aquestes preguntes sense desactivar-les.

Cap lluita es desplega des d'una terra ferma. Per això, com a llenç estès i de taxonomia incompleta, recollim una genealogia de col·lectivis que s'han articulats successivament i coetàniament des del 1992 al territori català. Les seves accions, aspiracions i defalliments han obert el camí dels esforços d'activistes i de creadors en diversos moments clau de la nostra història recent.

Mirant al capdavant i al present, obrim també un espai dialèctic que té per propòsit explorar debats trobats sobre les diverses formes d'allò social, urbà, tecnològic, vital, en què es pretén agitar converses que permetin l'escolta i l'intercanvi de posicions. Aquest espai *sub rosa*[3], plantejat com a caixa d'eines potencial, parla des de la veu anònima, despullada d'actors, per llançar qüestions que interessin a l'espai comú.

Aquesta intervenció s'ha desenvolupat al llarg de deu mesos de treball durant els quals s'han desgranat col·lectivament conceptes com el dolor, l'autonomia, l'agència, la sobirania, l'escolta, la subversió, el poder, els temps, els cossos, l'ecologia, el tabú, l'estigma, el silenci, l'invisible, el visible, la memòria o la resistència. Transitar aquest jardí és necessari per habitar els espais d'altres, escoltar els seus cossos, vestir les seves cuirasses, teixir els vímets que les acullen. Travessar el bosc per, potser, quedar-s'hi. Practicar altres mons i viure-hi radicalment.

Tere Badia, Irati Irulegi (Idensitat) i Montserrat Moliner

Curadores de l'exposició

[1] Ens referim a la metàfora proposada per la publicació *La cultura no es una autopista, los museos podrían ser jardines. Toma de decisiones y distribución de recursos en el ámbito de la producción artística y cultural*, autoeditada per Lucía Egaña i Giuliana Racco el 2024, amb contribucions de diverses autores. Aquest llibre ha guiat aquest projecte.

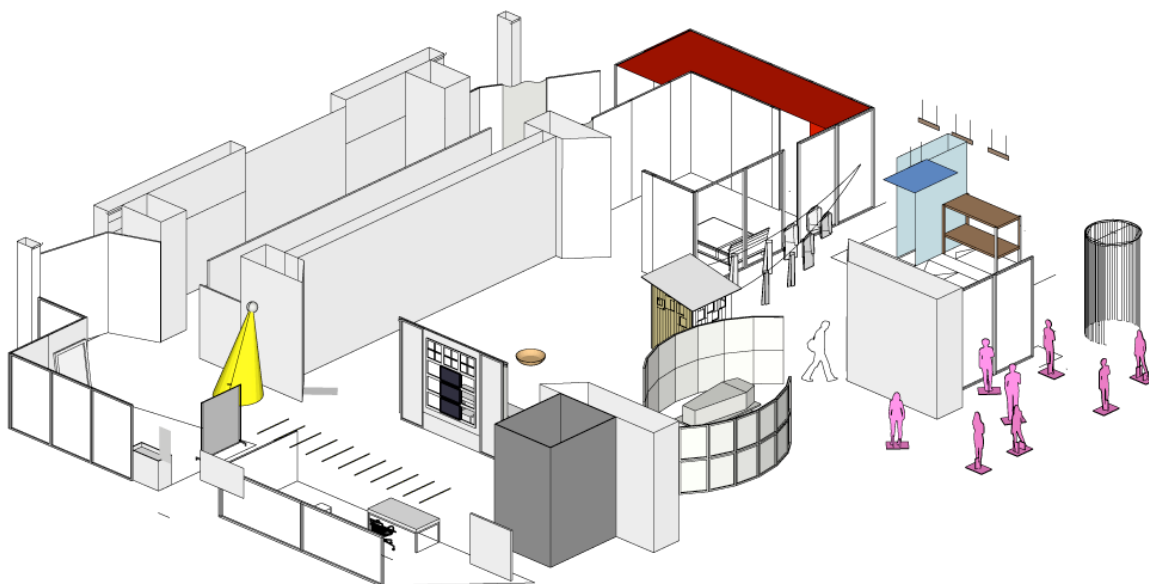
[2] Els drets culturals, tal com els defineixen les Nacions Unides, salvaguarden els drets dels individus, les comunitats i les col·lectivitats de cultivar i expressar la seva visió del món i els significats que atribueixen a la seva existència. El marc dels drets culturals ofereix una perspectiva àmplia i aborda reptes clau com les diversitats, la garantia de l'equitat, la lluita contra les desigualtats i l'enfortiment de les democràcies, el dret a la participació i a l'expressió cultural i el paper de les institucions culturals.

[3] L'expressió llatina *sub rosa* (neolati per a «sota la rosa»), denota secret o confidencialitat, de manera similar a la regla de Chatham House.

Col·lectius i obres

Després del vendaval reuneix set col·lectius que travessen, amb les seves pràctiques polítiques i poètiques, zones invisibilitzades on s'exerceixen violències sistèmiques i es menyspreen drets. És des d'aquesta invisibilitat des d'on les veus de les col·lectives troben la manera de subvertir els límits de la norma, ocupar els espais liminars i ampliar les esquerdes institucionals.

Després de deu mesos de treball conjunt, els set col·lectius irrompen al claustre del Santa Mònica amb tretze propostes instal·latives que uneixen pràctiques polítiques i poètiques per acostar la protesta, parlar sobre els conflictes, desafiar la violència sistèmica i subvertir els límits de la norma.

Plànol del claustre del Santa Mònica

Junk Journey Agitació Diska

Instal·lació. 2024

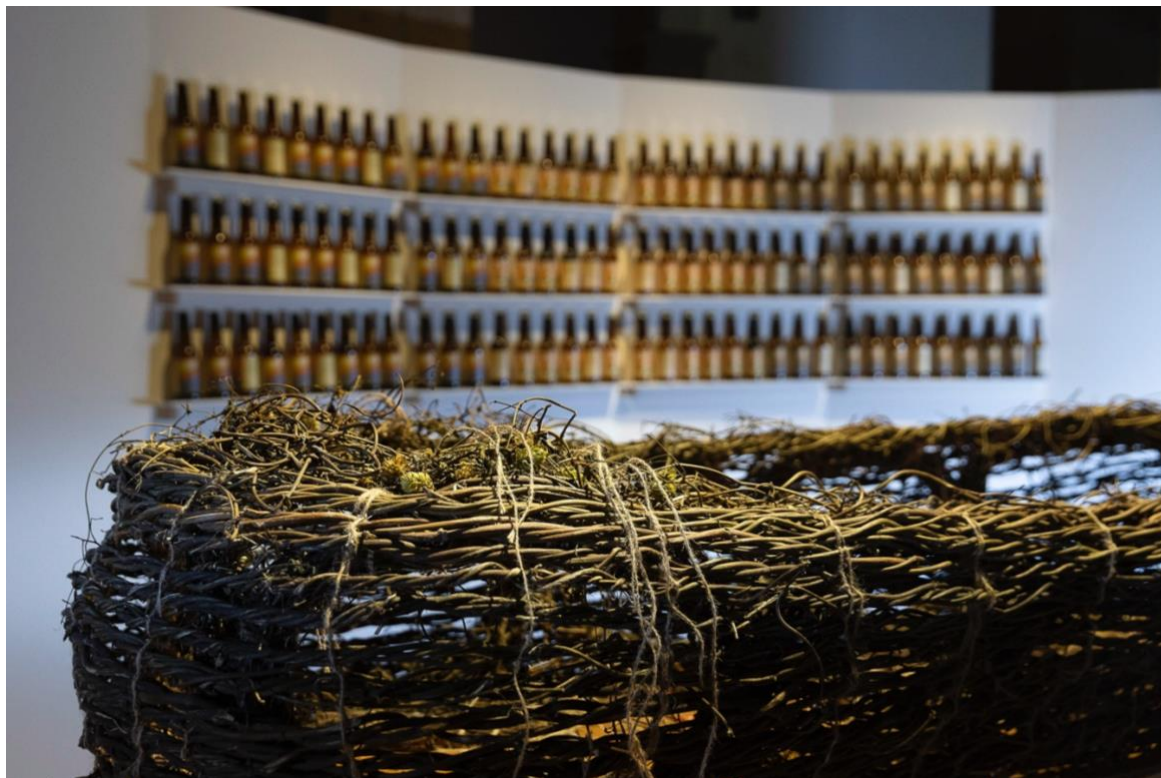
Junk Journey revela aspectes ocults de la vida de les persones diskas, mostrant una selecció d'objectes quotidians, medicaments i eines d'accessibilitat, que són el suport físic i emocional de moltes persones malaltes, esguerrades i discapacitades. En presentar aquests elements i les seves deixalles, el treball qüestiona la idea que les persones diskas són d'un sol ús. Destaca qüestions d'inclusió, representació i accessibilitat a la vida quotidiana, i la importància del suport mutu.

Agitació Diska és un col·lectiu que desafia les estructures capacitistes presents en les arts i la cultura. Es defineixen com a *crip*, *queer*, descolonials i antiespecistes, i promouen una visió crítica de la societat actual. Des d'una perspectiva interseccional, busquen anomenar i visibilitzar dinàmiques d'opressió i discriminació.

Tu cuerpo, la ofrenda. De la planta, la fiesta

DU-DA

Instal·lació. 2024

La mort és una qüestió profundament ecològica i política. Només és possible habitar la Terra si ens reconciliem amb la finitud i entenem la ciclicitat de la vida. El nostre cos forma part d'un procés material de reciclatge permanent; acceptar el cos implica acceptar la mort i, per tant, celebrar la natura mateixa, de la qual formem part.

DU-DA és un col·lectiu de mediació, recerca i producció artística. Es fan preguntes sobre les maneres de cohabitar per explorar altres presents-futurs possibles.

Han participat Susana Cámara Leret al codisseny i construcció del taüt de llúpol, Helga Juárez en el disseny gràfic, Xavier Ribas Doménech en la fabricació de cervesa artesana, Sarafina Landis i Shozz al so. Gràcies a Lupulina.cat per la planta del llúpol i al Pony per les ampolles.

Oficina (de Reparación) de los Sueños Desistidos **La Creatura**

Instal·lació. 2024

Oficina (de Reparación) de los Sueños Desistidos recrea una oficina de revisió de formularis de postulació a subvencions i ajudes, “el lloc on moriran els somnis dels col·lectius de base”. Amb aquest treball, La Creatura obre un espai de reflexió col·lectiva sobre les estratègies de resistència davant dels obstacles administratius.

La Creatura és una entitat sense ànim de lucre situada a Barcelona, que té com a objectiu principal difondre, visibilitzar i mantenir les pràctiques d'economies de resistència, connectant i enfortint les xarxes d'iniciatives transfeministes del territori.

LAC – Laboratori d'Art Comunitari

El **Laboratori d'Art Comunitari** és un projecte que treballa processos creatius amb diversos col·lectius, com ara escoles i instituts, persones amb diversitat funcional, gent gran, pacients d'hospitals de salut mental, dones immigrants, etc. i que té la voluntat de trencar amb els estigmes que pateixen aquestes persones mitjançant la cultura participativa. Està impulsat per Can Castells Centre d'Art (CCCA) de Sant Boi.

En aquest projecte, sis mediadores han treballat amb grups diferents per proposar una intervenció en relació amb aquesta exposició. Autoria: Antoni Hervàs. Rafa (CP Quatre Camins), Taller d'enquadernació de Quatre Camins.

Identitats (perdudes - retrobades)

Artistes LAC de l'Hospital de dia Benito Menni (Artista facilitadora: Helena Garcia Ulldemolins)

Instal·lació. 2024

Identitats (perdudes - retrobades) és una instal·lació d'un conjunt d'identitats perdudes i retrobades. La màscara ens ha permès imitar, representar, poetitzar, dramatitzar, abstraure'ns, sintetitzar el que ens passa. Per veure-les, caldrà posar-se-les, oferint a l'espectador la possibilitat de veure's amb els nostres ulls. Portar una màscara significa posar-se una màscara sobre la cara.

Artistes LAC del Hospital de dia Benito Menni: Luis, Beatriz, Jackeline, Víctor, María, Lorena, Trini (bonita), Epi, Mari, Judith, Inma, Manel, Pili, María, Laia, Agustín i David. Col·laboració del personal de l'hospital: Charo R., Esther, Nuria D.

Prision Tour

Centre penitenciari de dones de Barcelona (Artista facilitadora: Andrea Martínez)

Instal·lació. 2024

Prision Tour és una recreació-exploració sense límits sobre com és viure en un centre tancat, sense descartar les emocions i la ràbia: el neguit i els nervis que generen els sorolls de dilluns a divendres i, alhora, els caps de setmana, quan no s'hi pot deixar de pensar. Les persones canvien els espais i els espais canvien les persones. En les peces creades hi ha molta esperança dipositada, i és així com allò que és ordinari es converteix en quelcom extraordinari.

Artistes LAC del CP de Dones de Barcelona: Kimberly Amanda Castro, V.A., Lila, Virintorn, R., Maribel, Amaranta, A.V., Lupus, Francis, Sheila, Silvia, Alba i Laia.

Cuerpo visto

Club Social Ocioteka (Artista facilitadora: Andrea Martínez)

Instal·lació. 2024

Cuerpo visto explora el concepte d'identitat a partir de la pell, l'òrgan que delimita el nostre cos vist en contraposició al nostre cos sentit. La instal·lació ens allunya de la mirada biologicista per mirar de resignificar-la i convidar a resignificar-se.

Artistes LAC del Club Social Ocioteka: Moni Becerra, Javi B, Encarna, Elisabeth, Jess, Superman, Paco, Miguel, Moha, Jose Luís, Francesco, Mia, Sergio, Iván i Júlio. Amb l'acompanyament de les educadores Sara, Merche i Sofia.

Així som; fortes i unides

Col·lectiu Suma (Artista facilitadora: La Gàl·lia. Mònica Díaz i Mònica Ballesteros)

Instal·lació. 2024

Així som; fortes i unides parteix del recorregut vivencial, reflexiu i creatiu per aprofundir en la identitat. Vivint la individualitat de cadascuna en diàleg constant entre elles a través de les relacions formen el col·lectiu en comú. Unes identitats amb arrels fortes, dinàmiques, en continu creixement personal i col·lectiu, que busquen la llibertat de les pròpies eleccions amb una mirada al present, al futur i al passat.

Col·lectiu Suma: Encarna Cano, Paqui Fernández, Marga García, Pepi Guerrero, Maria Rosa Ponce i Mari Silvestre.

Fanny Dolls

Las Mujeres que Cosen y Cantan (Artista facilitadora: Nien Boots)

Instal·lació. 2024

La primera nina de paper, ***Fanny Dolls***, i les que la van seguir després, representaven dones de vida frívola, estrelles de cinema o dones vestides de núvia. Gràcies al moviment feminista, a mitjans del segle xx, les nines retallables van començar a representar dones treballadores exercint diferents professions. Las Mujeres que Cosen y Cantan, que viuen a Benito Menni, no se senten representades en l'àmbit mediàtic i social. Per mostrar amb orgull qui són, han creat els seus retrats de nines de paper.

Artistes LAC de Mujeres que cosen y cantan, Benito Menni: Rosita, Pepita, Conchi, Manuel, Oscar, Carmen B, Yolanda, Montero, Gemma, Carmen A, Adela, Carmen M, Juan, Aurora, Jordi i Montse. Agraïments: Marta Rueda, pel seu afecte i dedicació a aquest grup tan meravellós.

Vivo en un jardín de flores

Grupo de San Juan Grande, Parc Sanitari (Artista facilitadora: Laura del Valle)

Instal·lació. 2024

Vivo en un jardín de flores traça una constel·lació a través de les llampades de memòria d'un grup de dones grans que ens parlen sobre les seves experiències vitals, de com aquests records transiten de vegades inconnexos entre el dolor crònic, la pèrdua i l'absència. Com aquestes imatges ens porten velles ferides i antigues alegries. I com tot plegat, juntament amb els buits i l'oblit, les forma identitàriament.

Artistes LAC d'àvies de la Llar d'Avis Sant Josep i usuaris de la Clínica San Juan Grande: Amparo Rodríguez, Roser Albareda, Eusebia Orozco, Alberto Piédrolas, Ángeles Àvila, Carmen Serrano, Montserrat Gilabert, Carmen Manso, Encarni Rodríguez, Dolores del Puerto. Amb l'inestimable cura i acompanyament de Serezade Muñoz, Lydia Chacón, Míriam Calderón i la Begonya Carranzo i el Luís Pérez i la indispensable complicitat del CCCA, del Joanjo, el Manuel, l'Antonio i el Ricard.

La ventana in/cómoda; Tránsitos entre la hostilidad y la hospitalidad

Sindillar / Sindihogar

Instal·lació. 2024

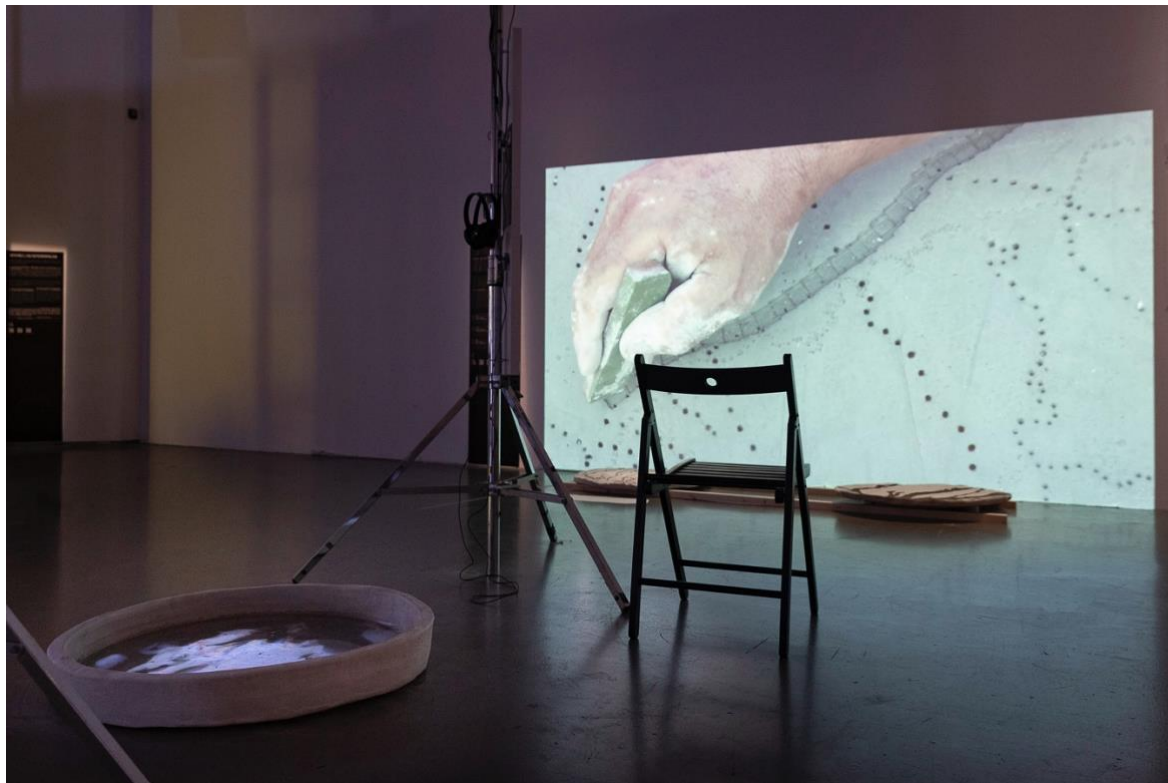
Un espai híbrid i porós com la identitat de les dones migrants. Un espai per desdibuixar fronteres i fer visibles les cruels polítiques migratòries. Un espai on es creuen diverses opressions i emergeixen múltiples esquerdes de resistències: al carrer, a l'art i a les seves pròpies experiències de vida.

Sindillar/Sindihogar neix l'any 2011 a l'Estat espanyol i és el primer sindicat independent de dones migrants treballadores de la llar i les cures.

Besòs mirall interior

Sitesize

Instal·lació. 2024

Besòs mirall interior explora l'extens aquífer del riu Besòs centrant l'atenció a identificar la dimensió activa de les aigües subterrànies d'aquest territori fragmentat i alterat. El treball se centra en els aspectes de la salubritat natural del riu, les capes històriques d'ús i extracció d'aigua, i també en els nivells de significats simbòlics acumulats i la seva actualització en l'escenari climàtic actual.

Sitesize és una iniciativa artística que activa el lligam amb els llocs i amb la imaginació transformadora; convoca a l'acció col·lectiva per ressituar l'experiència creativa en entorns de reciprocitat. Sitesize són Elvira Pujol Masip i Joan Vila-Puig Morera.

Métete en la cama con una puta

TiritiTrans Trans Trans

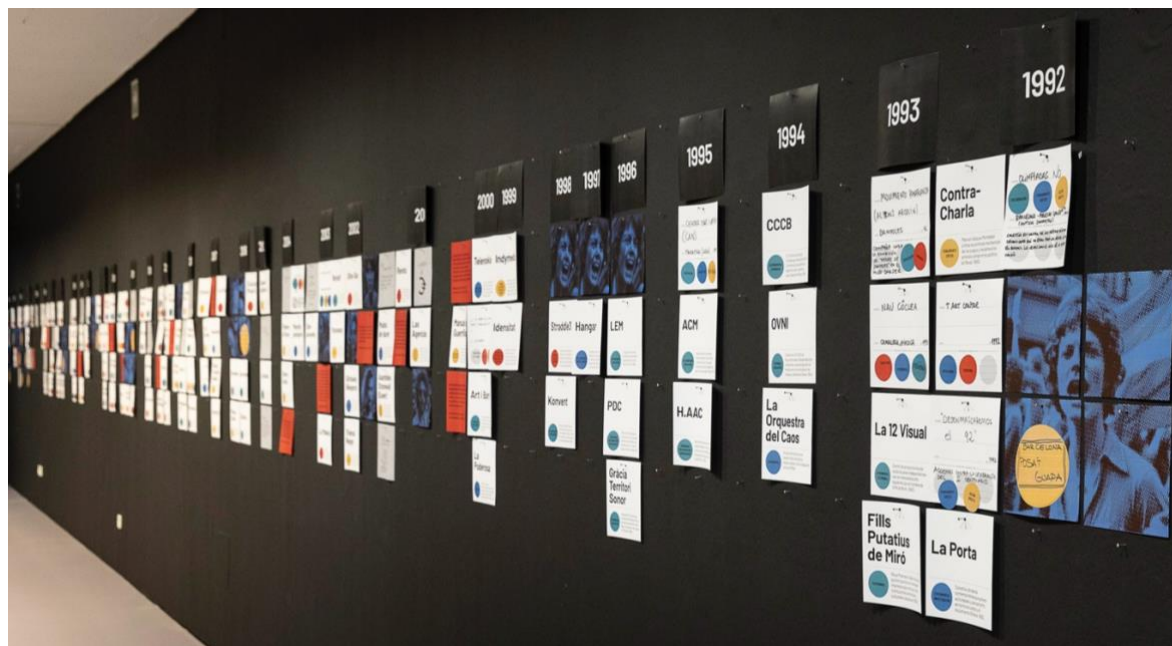
Instal·lació. 2024

Has parlat mai amb una dona trans o amb una dona en situació de prostitució? Es tracta d'un món tabú, ple d'estigmes, precisament perquè la majoria no hi ha interactuat mai. Aquest espai trenca amb aquest miratge a través d'una immersió en aquesta realitat i, per què no, proposa acabar al llit amb una d'elles, el mateix llit on les mateixes noies trans que passen la nit al Camp Nou han expressat els seus missatges.

TiritiTrans Trans Trans és un grup de dones trans en situació d'exclusió social que han decidit pujar als escenaris per abaixar prejudicis contra les dones trans, el col·lectiu LGTBIQ+ en general i les dones migrades; en definitiva, contra totes les injustícies que pateixen. La societat encara és plena de prejudicis que les invisibilitzen, però elles han decidit brillar més que la injustícia. Són una tempesta de purpurina!

Genealogia i fanzinoteca (nivell 1)

Cap lluita es desplega des d'una terra erma. Per això, com una tela estesa, i de taxonomia incompleta, el nivell 1 del Santa Mònica mostra la Fanzinoteca, un espai de consulta de fanzins, i una genealogia dels col·lectius que s'han articulats successivament i coetàniament des de les olimpíades del 1992 fins avui en dia al territori català. Les seves accions, les seves aspiracions i els seus defalliments han tallat el camí dels esforços d'activistes i de creadors en diversos moments clau de la nostra història recent.

En el procés d'elaboració de la genealogia, s'han dut a terme dues sessions de treball mediades per Iconoclasistas amb persones que han format o formen part de col·lectius actius entre els anys 1992 i 2024 per ajudar-nos a tenir una imatge tan completa com sigui possible d'aquesta taxonomia.

La genealogia col·lectiva seguirà oberta a aportacions mentre duri l'exposició.

Agraïments: Elena Blesa, Lucía Egaña, Efraín Foglia, Antònia Folguera, Nancy Garín, Connie Mendoza, Mariona Moncunill, Ramon Parramon, Jara Rocha i Pedro Soler per la seva contribució inicial a aquesta història en construcció.

Iconoclasistas

Iconoclasistas, el duet compost per Julia Risler i Pablo Ares, treballa des del 2006 en la intersecció de l'art gràfic, els tallers creatius i la recerca col·lectiva. Els seus projectes es desenvolupen en contextos socials complexos i promouen processos de col·laboració creativa i la construcció de cartografies crítiques mitjançant el mapatge col·lectiu.

Des del 2008, organitzen tallers que combinen la reflexió teòrica i l'acció pràctica, que culminen en la creació de dispositius cartogràfics que sintetitzen processos de recerca situats. Amb la seva metodologia, gestionen experiències autosostenibles que fomenten la creació col·lectiva i el pensament crític.

La Fanzinoteca

La Fanzinoteca és un projecte autogestionat, iniciat el 2008 a Barcelona, que preserva, difon i posa en valor el format i el fenomen del fanzín. Format per un fitxer físic i digital (amb aproximadament 1.500 exemplars catalogats), compta amb un mòdul ambulant que actua com a activador d'accions de diversa índole i en diferents contextos.

Espai sub rosa (nivell 2)

Mirant cap endavant i el present, al nivell 2 del Santa Mònica s'obre un espai dialèctic que vol explorar debats controvertits sobre les diverses formes en àmbits com el social, l'urbà, el tecnològic o el vital, en què es pretén sacsejar converses que permetin l'escolta i l'intercanvi de posicions. Aquest espai *sub rosa*, plantejat com a potencial caixa d'eines, parla des de la veu anònima, despullada d'actors, per llançar qüestions que interessin a l'espai comú.

L'expressió neollatina *sub rosa* (que significa 'sota la rosa'), suggereix secret i confidencialitat, de forma similar a la regla Chatham House, emprada a tot el món per fomentar el diàleg inclusiu i obert en reunions de tota mena i ajudar a crear un entorn de confiança per entendre i resoldre problemes complexos. La regla diu que cal compartir la informació que es rep sense revelar la identitat de qui la proporciona. *Sub rosa* segueix el fil d'aquesta lògica.

Activacions de l'espai sub rosa:

9/10/24, 18 h, *Ocupació (vivenda, espai públic, turisme)*

6/11/24, 18 h, *Tecnodesobediència*

21/11/24, 18 h, *Marges (treball, migració, governança)*

12/12/24, 18 h, *Renda bàsica universal*

Activitats de l'exposició

11/10 – 18 h *Intel·ligències ancestrals*, amb Tajëëw Díaz Robles, Domingo Hernández Ixcoy i Abadio Green, Festival IndiFest.

17/10 – 17 h *Artivisme tèxtil*, Sindihogar/Sindillar.

18/10 – 19 h *Il silenzio ondulato*, amb Sidera Saxophone Quartet, Festival Mixtur.

25/10 – 16 h a 20 h *De l'apotecari a l'art: personalitza i reutilitza residus de medicaments*. Taller Junk Journey, Agitació Diska.

30/10 – 18:30 h Presentació de la publicació *La cultura no es una autopista, los museos podrían ser jardines*, amb Giuliana Racco i Lucía Egaña.

8/11 – 17 h i 19 h *El candidato (o candidata)*, amb Marc Villanueva Mir i Gerard Valverde Ros, Festival IF Barcelona.

9/11 – 11:30 h a 19 h *Tagging Day*. Jornada de catalogació col·lectiva de fanzíns, La Fanzinoteca.

Del 12/11 al 16/11 – 11 h a 20 h Live coding, amb TOPLAP Barcelona, *Cicle Difraccions*. *Programa al voltant del live coding: taules rodones, xerrades, concerts i experimentació col·lectiva amb el node local de la comunitat internacional TOPLAP.

29/11 – 18 h *3ª Evocació urgent / activar – desactivar*, grup de recerca Cosmografies.

20/11 i 27/11 – 18 h *Taller d'HIDROcustòdia territorial*, Sitesize.

29/11 i 13/12 – 18 h *Fica't al llit amb una puta*, TiritiTrans Trans Trans.

04/12 – 17 h *Laboratori d'Economies Mutants: Speed dating de projectes*, La Creatura.

14/12 – 11:30 h a 14:30 h *Minca*. Taller d'elaboració remix d'una publicació col·lectiva, La Fanzinoteca.

09/01/25 i 10/01/25 – 18 h *El teu cos, l'ofrena*, una conversa amb Sarafina Landis, DU-DA.

11/01/25 – 18:30 h *De la planta, la festa*. DU-DA.

Espai sub rosa (nivell 2)

9/10 – 18 h Ocupació (vivenda, espai públic, turisme).

6/11 – 18 h Tecnodesobediència.

21/11 – 18 h Marges (treball, migració, governança).

12/12 – 18 h Renda bàsica universal.

Altres activitats

Al llarg dels mesos de l'exposició, les Mòniques —les 20 artistes residents en el Santa Mònica que actuen organitzades en 7 gremis— començaran a concebre i desplegar processos de recerca i experimentació en mediació artística que entraran en diàleg amb alguns dels continguts i les preguntes que planteja el cicle expositiu.

En l'edició d'enguany del festival de cultura Raval(s), que tindrà lloc entre el 7 i el 10 de novembre, el Santa Mònica participarà en col·laboració amb Graf amb una proposta vinculada a la temàtica de l'exposició i que nodrirà la programació d'itineraris pel barri que cada any ofereix el festival.

Paral·lelament, els propers mesos el Santa Mònica continuarà acollint i acompanyant el projecte comunitari *MORTALS (Liminal)* al voltant de la mort i el dol, impulsat per l'artista Albert Potrony i Roser Sanjuan, gestora cultural i medidora artística especialista en art participatiu i social. En col·laboració amb mestres i joves de l'escola Vedruna, l'àrea de salut comunitària de Tot Raval i l'Agència de Salut Pública de Barcelona, el projecte explorarà la pèrdua, el record, i el dol a partir de l'experiència del grup d'adolescents que participaran en les sessions.

Per últim, el programa (*crear*)*Situacions* oferirà un cop més un context d'aprenentatges i recerca col·lectives que analitzarà l'exposició en curs i els seus processos de creació des del seu interior. El programa ha estat concebut amb la voluntat d'activar una comunitat temporal de recerca i aprenentatge. En aquest marc, les persones que prenen part compartiran i elaboraran eines per esbossar i analitzar col·lectivament diverses situacions en aquest entorn d'aprenentatges situats i compartits, generades al voltant del cicle expositiu del Santa Mònica, així com d'altres vinculades a altres propostes culturals de la ciutat.

Crèdits

Després del vendaval. Rehabilitar les esquerdes des de l'acció col·lectiva (02.10.2024 - 12.01.2025)

TAULA CURATORIAL

Tere Badia
Irati Irulegi / Idensitat
Montserrat Moliner

COL·LECTIVIS

La Creatura / Oficina (de Reparación) de los Sueños Desistidos

Eugenia D'Ermoggine, Camila Gómez Ayerbe i Tau Luna Acosta.

Amb la col·laboració de les de les aliades que conformen la xarxa de La Creatura.

DU-DA / Tu cuerpo, la ofrenda. De la planta, la fiesta

Codisseny i construcció del taüt de llúpol:

Susana Cámara Leret

Disseny gràfic: Helga Juárez

Fabricació de cervesa artesana: Xavier Ribas

Doménech

Agraïments: Lupulina.cat i Pony.

Agitació Diska / Junk Journey

Carol, Sigma, Hannah Nishat Botero, Morgane Dixneuf i Sílvia Maestre Limiñana.

Amb la col·laboració de Marta Plaza

(@gacela1980_reloaded), Sick Comrade

(Kit Blamire, Florence Freitag, Elias Lowe),

Gio (@kat_the_munster), Mayra Ortigoza

(@diariodeunapacienterara), Bloque Covid i altres

persones i col·lectius de la lluita anticapacitista.

Sitesize / Besòs mirall interior

Elvira Pujol Masip i Joan Vila-Puig Morera.

Amb la col·laboració de:

Assessorament hidrogeològic: Cristina Lafuente

Mestre saurí: Juan Sáez

Creació sonora: Carlos Gómez

Edició audiovisual: Raúl M. Candela. Colibrí Studio

Producció ceràmica: Julio Bono

Coordinació i assessorament ceràmic: Pilar Herrero

Terrones

Agraïments: Consorci Besòs - Tordera, EDAR La

Llagosta i Casa de les Aigües de Montcada.

Ajuntament de Montcada i Reixach.

Sindillar/Sindihogar / La ventana in/cómoda:

Tránsitos entre la hostilidad y la hospitalidad

Creadores tèxtils: Nabila Allela, Mª Fernanda Arias, Marelía Armas, Gloria Caicedo, Nancy Castrellón, Helga Chinchay, Sumac Durán, Judith Fabián, Norma Falconi, Karina Fulladosa, Ada Gamón, Johanna Gándara, Luciana García, Laura Girata, Yesenia Gómez, Swantje Hoeft, Cecilia Moyá, Marta Ortiz, Valentina Perea, Francesca Poggi i Dina Zamudio.

Equip audiovisual: Ramona Fernández (productora) i Mariana Alva Flores (realitzadora audiovisual).

TiritiTrans Trans Trans / Métete en la cama con una puta

Núria López, Raül Roch, Federico Cella, Alejandro Cabrera, Trama SCCL, La putiruta, BAS: Barcelona Alquiler Sonidos, Sarel.la, Laura, Lucero, Yngrid, Cecilia, Lizandra, Viviana Díaz, Lineth Phillips, Violet Ferrer, Eden Provecho, Duviela Agredo, Elisabet Colomé i Betty Enguix.

LAC - Laboratori d'Art Comunitari

Artistes LAC de l'Hospital de dia Benito Menni / Identitats (perdues - retrobades)

Artista facilitadora: Helena García Ulldemolins.

Luis, Beatriz, Jackeline, Víctor, María, Lorena, Trini (bonita), Epi, Mari, Judith, Inma, Manel, Pili, María, Laia, Agustín i David.

Col·laboració del personal de l'Hospital: Charo R., Esther i Nuria D.

Artistes LAC del CP de Dones de Barcelona i Laia / Prision Tour

Artista facilitadora: Andrea Martínez

Kimberly Amanda Castro, V.A., Lila, Virintorn, R., Maribel, Amaranta, A.V., Lupus, Francis, Sheila, Silvia, Alba i Laia.

Artistes LAC del Club Social Ocioteka / Cuerpo Visto

Artista facilitadora: Andrea Martínez

Moni Becerra, Javi B, Encarna, Elisabeth, Jess, Superman, Paco, Miguel, Moha, Jose Luís, Francesco, Mia, Sergio, Iván i Júlio.

Amb l'acompanyament de les educadores Sara, Merche i Sofía.

Artistes LAC del col·lectiu SUMA / Així som: fortes i unides

Artista facilitadora: La Gàl·lia. Mònica Díaz i Mónica Ballesteros.

Encarna Cano, Paqui Fernández, Marga García, Pepi Guerrero, Maria Rosa Ponce i Mari Silvestre.

Artistes LAC de Las Mujeres que Cosen y Cantan, Benito Menni / Fanny Dolls

Artista facilitadora: Nien Boots.

Rosita, Pepita, Conchi, Manuel, Oscar, Carmen B, Yolanda, Montero, Gemma, Carmen A, Adela, Carmen M, Juan, Aurora, Jordi i Montse.

Agraïments: Marta Rueda.

Artistes LAC d'àvies de la Llar d'Avis Sant Josep i usuaris de la Clínica San Juan Grande / Vivo en un jardín de flores

Artista facilitadora: Laura del Valle.

Amparo Rodríguez, Roser Albareda, Eusebia Orozco, Alberto Piédrolas, Ángeles Àvila, Carmen Serrano, Montserrat Gilabert, Carmen Manso, Encarni Rodríguez, Dolores del Puerto Valentina Nikova, Manuel Torres, María Isabel Sánchez i Hortensia Moreno.

Agraïments: Serezade Muñoz, Lydia Chacón, Míriam Calderón, Begonya Carranzo, Luís Pérez, Ana i Bea, CCCA, Joanjo Esteban, Manuel Morales, Antonio Berral, José Berral, Ricard Ros, Jon Mendez i Iván Bravo.

Iconoclasistas / Activant Junes

Pablo Ares i Julia Risler

Agraïments: Elena Blesa, Lucia Egaña, Efraín Foglia, Antonia Folguera, Nancy Garín, Connie Mendoza, Mariona Moncunill, Ramon Parramon, Jara Rocha i Pedro Soler, i totes les persones que han participat en els tallers de composició de la genealogia.

Fanzinoteca

Lluc Mayol i Ricardo Duque

Agraïments especials:

A Florencia Brizuela i a Connie Mendoza, per les sessions de treball compartides amb les col·lectius i la taula curatorial durant la preparació d'aquesta intervenció.

Disseny Expositiu

La embajada tropical. Estrella Benito i Samantha Fung

Mar Masnou (Floristeria Cottage)

Julieta Lutti (Il·luminació)

Il·lustració cartell i espai expositiu:

Lourdes Soto

SANTA MÒNICA

Direcció: Enric Puig Punyet

Exposicions: Roger Vinent Arnau

Producció tècnica: Marina Rubio Marco

Activitats: Eva Ruiz

Producció d'activitats: Júlia Gutiérrez

Gestió econòmica: Cristina Güell i Miguel Morilla Hernández

Administració: Andreu Carreras i Novich

Comunicació i premsa: Clara Bofill Pumarola

Mediació i educació: Marta Gracia Valladares

Estudis i documentació: Juanjo Gutiérrez

Web: Luis Villalón

Xarxes socials: Cesc Grau Serratusell

Fotografies: Jordi Play

Disseny gràfic: Ellen Dietrich

Assistent d'exposicions: Pilar Roca

Assistent de comunicació: Sabrina Atanasiu

INFORMACIÓ I MEDIACIÓ ALS ESPAIS EXPOSITIUS

MagmaCultura, SL

Nico Aranibar Real

Ainhoa Arroyo Tomás

Sílvia Camacho Riart

Oscar Canal Vicente

Alba Coll Zapata

Raül González Carrasco

Roser Martín Ausió

Héctor Martos Avellaneda

Robin Pettifar Burgin

Josep Francesc Valero Garcia

MÒNIQUES (ARTISTES RESIDENTS)

Producció les mòniques: Ginebra Vall Rojo

Gremi de Recerca en mediació educacional

Anita García

Martí de la Malla Castillo

Roc Domingo Puig

Gremi de Recerca en mediació digital

Helena Roig Prats

Quelc Berga Carreras

Gremi de Recerca en mediació editorial

Carla Lupa

Mercedes Saya Rosés Fujiwara

Verónica Lahitte

Gremi de Recerca en mediació espacial

Jonah Kawri Ramirez Sturzenegger

Laura Arensburg

Mana Pinto

Gremi de Recerca en mediació gastronòmica

Alejandro Granero Ferrer
 Mohammad Alsharqawi
 Yazel Parra Nahmens

Gremi de Recerca en mediació participativa

Kha Villanueva
 Violeta Ospina Domínguez
 Tatiana Adelaida Antoni Conesa

Gremi de Recerca en mediació comunicacional

Àngela Palacios Ramírez
 Anna Vilamú Bosch
 Ezequiel Soriano Gómez

RECERCA I EXPERIMENTACIÓ ARTÍSTICA

Cordinació: Pablo Santa Olalla

Col·lectiu 1080

Adrià Guardiola
 Lola Clavo
 Marla Jacarilla
 Mònica Rovira
 Renan Camilo

Cosmografies

Antoine Silvestre
 Jesús Arpal
 Nancy Garín

Grup Obert d'Art Polític (GOAP)

Laura Llevadot
 Luis Guerra
 Adrià Porta Caballé
 Jordi Marín Jubany

Laboratori de calle

Cecilia Vieira
 Élise Moreau
 Lautaro Reyes
 Luana Raiter
 Rafael Frazão

Resistència Videolúdica

Laia Velasco Flo
 Violeta Moldes Rivas
 Víctor Rubio i Maturana

MORTALS

Coordinació i producció: Teresa Rubio
Comissària: Roser Sanjuan
Artista: Albert Potrony

CREAR SITUACIONS 7

Producció: Susana Alonso
Coordinació del programa: P.L.A.S.

MUNTATGE

Grop exposicions i museografia, SL
 Alejandro Aznar Sanromán
 Raul Baeza Calleja
 Ferran Costa Fontanet
 Manuel Delgado Barruquera
 Francesc Fornaguera Bau
 Fco. Javier Hernandez Ruíz
 Luis José Hernández Campo
 Esteban Hernández
 Irene Julve Nieto
 Gustavo Mendoza Tempone
 Ernest Montllor Nogués
 Francisco Mulero Ruiz
 Xesco Muñoz Casas
 Francisco Muñoz Bravo
 Carles Portillo Recio
 Manuel Ríos Calatayud
 David Segura Marfil
 Ricard Sellarés Puig
 Mariano Verdejo
 Jaume Vila-Clarà Martin
 Andrea Vergara Sanchez

IMPRESSIÓ

Uan Tu Tri
 Marc Ventura
 Ula Solsona
 Dani Calduch

NETEJA

Mitie Facilities Services S.A.
 Rosa Bajaña
 Julia Barrueto
 Niurki Cuevas
 Sergio Sánchez Blesa
 Elizabet Tipán
 Lúdia Toala
 Lali Ventaja

SEGURETAT

SPM Seguridad
 Mirta Albala López
 Juan Carlos Alba Collado
 Daniel Sanchez Sánchez
 Junior Augusto Ortiz Medina
 Fabian Arnaldo Jaeggi

MANTENIMENT

Urbia Services
 José María de Santos
 Marc Ferrer
 Ariel Agustopa
 Mohamed

IL·LUMINACIÓ

Intervento

Maria José Dominguez Vazquez

Pelayo Rodriguez Gonzalez

PINTURA

Projectes Micma, SL

Álvar Alegre Crivellés

Francisco Javier Nicolas Domingo

David Martos Álvarez

Andrés Gázquez Oronich

Carlos Roca Echevarria

Bladimir Arancibia Fuentes

Salvador Mateo Serrat

Jose Antonio Rivera Román

Ignasi Roqueta Homs

Temur Kipiani

Adolfo Aliaga Torrez

UNA PRODUCCIÓ DEL CENTRE D'ARTS SANTA MÒNICA

santa mòni
cà

IC3C Institut Català de les
Empreses
Culturals

 **Generalitat
de Catalunya**

Nota de premsa

Barcelona, 2 d'octubre de 2024

El Santa Mònica presenta l'exposició 'Després del vendaval. Rehabilitar les esquerdes des de l'acció col·lectiva'

- Una exposició col·lectiva amb Agitació Diska, DU-DA, La Creatura, LAC - Laboratori d'Art Comunitari, Sindillar, Sitesize i TiritiTrans Trans Trans
- La mostra, curada per Tere Badia, Irati Irulegi (Idensitat) i Montserrat Moliner, reivindica la importància de l'activisme i l'acció col·lectiva obrint també espais de debat i participació
- 'Després del vendaval' s'inaugura el 2 d'octubre, a les 19 h, i es podrà visitar gratuïtament fins al 12 de gener de 2025 en l'horari habitual del centre

El Santa Mònica inaugura aquest dimecres 2 d'octubre, a les 19 h, ***Després del vendaval. Rehabilitar les esquerdes des de l'acció col·lectiva***, una exposició col·lectiva, curada per Tere Badia, Irati Irulegi (Idensitat) i Montserrat Moliner, amb Agitació Diska, DU-DA, La Creatura, LAC - Laboratori d'Art Comunitari, Sindillar/Sindihogar, Sitesize i TiritiTrans Trans Trans.

Després de deu mesos de treball conjunt, els set col·lectius irrompen al centre d'arts amb una vintena de propostes –entre instal·lacions i activitats– que uneixen pràctiques polítiques i poètiques per acostar la protesta, parlar sobre els conflictes, desafiar la violència sistèmica i subvertir els límits de la norma. Les propostes exploren qüestions com la sobirania de la mort, la sobirania de l'aigua, l'accés a les subvencions artístiques, la renda bàsica universal, el dolor crònic i la malaltia mental o el treball sexual.

La mostra vol reivindicar la importància de l'activisme i l'acció col·lectiva obrint també espais de debat i de participació. A la primera planta del centre, un espai de consulta de fanzins, en col·laboració amb La Fanzinoteca, i una cronologia mostren les pràctiques artístiques grupals, comunitàries i activistes catalanes que s'han desenvolupat des de les olimpíades del 1992 fins ara. Iniciada a partir dels tallers participatius d'Iconoclasistas, la genealogia col·lectiva segueix oberta a la participació mentre duri l'exposició. En paral·lel, al pis superior, s'obre l'espai *sub rosa*, un espai dialèctic dissenyat per explorar debats controvertits de manera anònima i confidencial, on confluiran agents i entitats amb opinions diverses sobre l'ocupació, la tecnodesobediència, els marges o la renda bàsica universal.

La mostra es completa amb un ampli programa d'activitats que inclou també propostes del col·lectiu TOPLAP, Mixtur, el grup de recerca Cosmografies, el Festival IndiFest i el Festival IF.

Després del vendaval es pot visitar al Santa Mònica fins al 12 de gener de 2025 de manera gratuïta i en l'horari habitual del centre.

El Santa Mònica, un centre de creació col·lectiva

Amb *Després del vendaval*, el Santa Mònica segueix explorant formes experimentals de curadoria col·lectiva. En aquest cas, convidant col·lectius socials locals a formar part d'un procés expositiu de creació artística col·lectiva i proposant la metodologia de treball del Santa Mònica que facilita que artistes, comissàries i col·laboradors es trobin i donin forma conjuntament al projecte, amb uns tempos dilatats que permeten anar descobrint a poc a poc les preocupacions i els desitjos al voltant de cada qüestió.

Amb aquesta forma de fer, el Santa Mònica aposta per la creació col·lectiva, la desjerarquització institucional i abraça fórmules diverses de participació horitzontal. En total, més de quaranta artistes participen cada quatre mesos en un procés de construcció compartida, agrupats sota un tema. Al mateix temps, diversos gremis d'artistes residents, grups formats per convocatòria pública, experimenten amb les mateixes infraestructures institucionals des de les seves pràctiques artístiques, com a part addicional de la programació, amb la voluntat que el centre d'arts esdevingui un espai en constant construcció de nous significats compartits i obertura de nous interrogants.

Més informació:

<https://artssantamonica.gencat.cat/ca/detall/Despres-del-vendaval>

Informació de visita:

Entrada gratuïta. De dimarts a diumenge i festius: 11:00 – 20:30 h.

Dies tancats: 25 i 26 de desembre, 1 i 6 de gener.

Els dies 24 i 31 de desembre el centre tanca a les 17h.

Tota l'actualitat relacionada amb l'exposició es pot seguir a les xarxes socials seguint el perfil [@centredartssantamonica](https://twitter.com/centredartssantamonica) o cercant l'etiqueta #Desprésdelvendaval

Contacte de premsa

Contacte de comunicació i premsa del Santa Mònica:

Clara Bofill: cbofillp@gencat.cat / (+34) 93 554 78 61 / 677 29 21 26

Descarrega imatges i el cartell de l'exposició a:

<https://artssantamonica.gencat.cat/ca/espai-premsa>

Santa Mònica
La Rambla, 7
08002 Barcelona
T 935 671 110
info.santamonica@gencat.cat

Entrada lliure
Horari: de dimarts a diumenges i festius d'11 h a 20.30 h;
Dilluns tancat, excepte festius

santamonica.cat